ВЕЧЕР НА ПОЕЗИЯТА И МУЗИКАТА

Изцяло посветена на поезия та и на камерната музика, вто рата фестивална вечер се по срещна твърде сърдечно от ру сенци. Очевидно, организаторите са забелязали необходимост та от подобна „разрядка" в пренаситената от крупни форми и състави програма и са решили да съхранят традиция та. Радостно е, че за тазгодишното издание те поканиха един именит поет (Валери Петров), както и няколко първокласни изпълнители (квартет „Димов", лиричното сопрано Благовеста Карнобатлова и пианистката Елена Миндизова), но положително щеше да бъде по-добре, ако музиката и словото вървяха ръка за ръка, ако имаше предварителен сценарий с една по-ярко изразена тематична линия, с повече акценти, особено като се има пред вид юбилейното посвещение на фестивала.

Без съмнение, най-голям интерес предизвикаха двете композиции по стихове на Валери Петров. Първата (дело на Константин Димчев) съдържаше 26 стихотворения от по-новите стихосбирки на поета: „Дъжд вали — слънце грее", „Нови стихове" и „Чипоносо слънце". Рецитаторите Галина Миланова, Миланка Петрова, Божидар Манев, Георги Стефанов, Никола Чиприянов и Константин Димчев от ДТ „С. Огнянов" — всичките интересни и твърде различни по натюрел актьори, заедно търсеха (и в повечето случаи постигнаха!) характерните черти на стила на автора: интимно преживяна, задушевна лиричност, облъхната с доброта и мъдрост, с духовно благородство и човечност. Силен акцент в програмата постави изпълнението на от къса от прочутата поема „В меката есен" (постановка на Душко Добрев). На преден план в този неконвенционален, вдъхновен режисьорски и актьорски прочит (Г. Стефанов, Б. Манев и Н. Чиприянов) изпъкна жизнеутвърждаващият хуманизъм на Валери Петров, който то именно с тази поема от беляза един от върховете в съвременната ни априлска поезия.

Немалък интерес предизвика и участието на солистката на Софийската опера Благовеста Карнобатлова. Тя представи два песенни цикъла от Жорж Бизе и Камий Сен Санс — истински образци на френската вокална лирика от втората половина на XIX век. С добре нюансираните си интонации Карнобатлова успя да разкрие емоционалната същност на десетте миниатюри и то с искреност и художествена простота, очистени от всякаква сантименталност, като може би най-цялостно бяха разчетени: „Нощ" и „Утро" от Бизе, „Китари и мандолини", „Тъга" и „Може би" от Сен Санс. Заслуга за успеха на нейното представяне имаше и стилният съпровод на Елена Миндизова, една от водещите наши пианистки-акомпаньаторки.

Музикалната кулминация на вечерта отбеляза струнният квартет „Димов", който пресъздаде с присъщото си непостижимо майсторство поетичната атмосфера на Четвъртия ре-мажорен квартет на Йозеф Хайдн и прочутото Алегро от недовършения Дванадесети квартет в доминьор на Франц Шуберт.

В интерпретацията си на тези популярни, но и твърде трудни творби четиримата великолепни музиканти: Димо Димов, Нанко Димитров, Димитър Чиликов и Димитър Козев демонстрираха не само отлична спойка, яснота и чистота на фактурния рисунък, стилово майсторство и съвършена техника. Те просто достигнаха предела на възможното, на достижимото...

Огнян СТАМБОЛИЕВ